

*“Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők,
Aki bennem marad és én őbenne,
az bő termést hoz.” (Jn 15, 5.)*

SZŐLŐVESSZŐK

XVI. évf. 7. szám
2021. október 20.

A Dunaalmási Római Katolikus Egyházközség lapja
Szerkesztő: Szuly László, tel.: 06-34-450-222, mobil: 06-30-500-45-30
e-mail: szulylaci@gmail.com

Lelkipásztor: **Kovács Csaba Albert** esperes plébános mobil: 06-30-221-44-03
Plébánia hivatal: Tata, Bartók Béla u. 1. tel.: 06-34-380-019

Szentmise Dunaalmáson: SZOMBAT 15.30

HÉTKÖZNAPI MISZTÉRIUM 2. Az elektromos áram

Tulajdonképpen nem más, mint sok-sok icipici elemi részecske áramlása, azaz az elektronok igen gyors mozgása. Számomra az a lenyűgöző, hogy ezek az icipici részecskék mi mindenre képesek! Talán az első alkalom, amikor az ember találkozott az árammal, a villámlás volt. Egy villám áramerőssége kb. 30.000 amper. Összehasonlításképpen: egy villanykörtén átfolyó áram erőssége néhány tized amper.

Ha egy vezetékben áram folyik, a vezeték felmelegszik. Ezt használjuk ki a különböző fűtő berendezésekben: hőszugárzó, vasaló, vízforraló, bojler, mosógép, forrasztópáka.

Ha még erősebb áram folyik a vezetékben, akkor az izzani kezd, és világít. Ezen az elven működnek a szénszálas vagy wolframszálas izzók. A mai modern lámpákban azonban már olyan félvezető anyagot használnak, amely áram hatására világít. Ez a fénykibocsátó dióda. Angol nevének rövidítése: LED (Light-Emitting Diode) A LED-ek előnye, hogy a kimeneti fény előállításához alacsony áramerősséget és feszültséget igényelnek, kicsi a fogyasztásuk, kevéssé melegsznek, nagy a kapcsolási sebességük, kis helyen elférnek, ütésállóak és nagy az élettartamuk.

- 2 -

Ha egy vezetékben áram folyik, akkor a vezeték körül mágneses mező alakul ki. Így működnek a mágneskapcsolók, a relék, az elektromágneses daruk, de a közösleges villanycsengő is.

Ha egy vezeték mágneses mezőben mozgatunk, akkor áram keletkezik a vezetékben. Így termelik az áramot a dinamók, a generátorok és a turbinák.

Fordított esetben, azaz amikor egy mágneses mezőben elhelyezett vezetékben áram folyik, akkor a vezeték elmozdul, elfordul. Ezen az elven működnek a villanymotorok. A turmixgép, a porszívó, a troli, a metró. Ilyenkor ámulok csak igazán, hogy az a sok icipici elektron hajtja a villanymozdonyt, és vontatja a rengeteg vagon!

De ámulok akkor is, amikor a sok icipici elektron működteti a rádiót, tévét, telefont és egyéb kutyut. Iszonyú sebességgel lökődik ide-oda a biteket, az információ alapegységeit. Szöveget, hangot, képet röptet pillanatok alatt a világ egyik pontjából a másikba, vagy odavarázsolja a számítógépem képernyőjére. Legutóbb azon ámultam el, hogy egy gombát lefényképezve az okostelefonnal, az azonnal megadja a gomba nevét.

A gyógyászatban is egyre több elektromos műszert alkalmaznak. Pl.: EKG, EEG, ultrahangos készülékek.

Egy szó mint száz: nagy áldásnak és csodás dolognak tartom az elektromos áramot. Már annyira megszoktuk, hogy csak akkor vesszük észre, hogy mennyire átszövi az életünket, ha egy napra kikapcsolják az áramot karbantartás miatt.

Csodálom az áramot, és csodálom azt is, aki ezt megálmodta, kitalálta, létrehozta. Meg még az is nagyon kedves Tőle, hogy engedi, hogy az ember fölfedezheti ezt a csodát, és uralma alá hajthatja.

NEM HÉTKÖZNAPI MISZTÉRIUM 2. Az Egyház

A definíció szerint az Egyház: Krisztus titokzatos teste. Krisztus a fej, mi vagyunk a többi testrész. Különböző adottságokkal, különböző feladatokkal, de az egy testet szolgálva, az egységen munkálkodva.

Részlet következik dr. Székely János püspök szentbeszédéből, amelyet Sárváron mondott egy új kolostor és plébániaépület megáldásakor 2021. 08. 27-én.

Hogy mi is egy plébánia küldetése, és hogyan marad életben? Hadd mondjak el két apró példát ezzel kapcsolatban.

Volt egy plébánia, ahol nagyon elfogytak az emberek a templomból. Olyannyira, hogy az atya egy idő után kihirdette: „Főlöszleges ezt a templomot tovább nyitva tartani. Megtartja a plébánia temetését, és utána a templomot bezárja.” Ki is hirdette sokfelé, hogy melyik napon, mikor lesz a plébánia temetése. Az emberek nagyon csodálkoztak. Zsúfolásig megtelt a templom erre az alkalomra. Kíváncsiak voltak, mi lesz. Középen elől fel volt ravatalozva egy nagy koporsóban jelképesen a

plébánia. A mise vége felé az atya azt mondta: „Mindenki egy pillanatra ide jöhet a koporsóhoz, megnézheti az elhunyt plébániát. Elbúcsúzhat tőle. Aztán kimehet oldalt a templomból, és ha úgy gondolja, a bejárati ajtón visszajöhet.” Elindultak az emberek. Mindenki döbbenetesen jött el a koporsótól, és szinte egytől-egyig mindenki visszajött a templomba. A koporsóban ugyanis egy hatalmas tükör volt, mindenki saját magát látta. A plébánia, illetve az általa hordozott hit és lelkesedés, mibennünk tud elhalni és meghalni.

Kedves Testvérek! Hogy ez a plébánia éljen, az rajtatok múlik, a ti odaadásotokon, lelkesedéseteken! Mindenkinek bele kell tenni azt a kincset, amit ő kapott Istentől! Ebből a sok-sok kicsi karizmából nő ki egy eleven, élő plébániai közösség. Ha egy plébániában nehézségek vannak, akkor elsősorban mindenki nézzen önmagába, és gondolkodjon a saját maga megtérésén, megújulásán!

A másik elbeszélés arról szól, hogy egy kolostor hosszú virágzás után kezdett kihalni. Már csak öt idős szerzetes élt benne. Meg voltak számlálva a kolostor napjai. Élt nem messze egy rabbi, aki szeretett ott a kolostor környékén az erdőben imádkozni. Egyik ilyen alkalommal az apát – a kolostor öreg vezetője – elment a rabbihoz tanácsot kérni tőle, hogy hogyan lehetne megmenteni ezt a kolostort. A rabbi azt mondta: „Igazi tanácsot nem tudok adni. A zsinagógában is egyre kevesebben vannak. Az emberek nem hallgatnak a Lélek hangjára.” De aztán végül egy különleges mondatot mégiscsak mondott a rabbi. A mondat így hangzott: „A Messiás közöttetek van.” Az apát hazament, és elmondta a többi szerzetesnek, amit a rabbi mondott. Azt is hozzátette, hogy ő sem érti pontosan ennek a mondatnak a jelentését, üzenetét.

Ettől kezdve heteken át az öreg szerzetesek azon töprengtek, mit jelenthet az, hogy a Messiás közöttünk és bennünk van? Talán az apátra gondolt a rabbi? Olyan erős sziklája a közösségünknek évtizedek óta! Vagy Tamás testvérré, aki az imádság embere? Szent ember közöttünk! Vagy talán Fülöp testvérré? Az lehetetlen! Ő egy kicsit lassú észjárású, kicsit faragatlan, az igaz. De ha valakinek baja van, akkor mindig ő az első, aki észreveszi, aki segít. A beteget ápolja, fogja a kezét. Vagy talán Arnold testvérré? Ő néha ideges, és talán néha durva is. De döbbenetesen őszinte és becsületes, egyenes ember! Kimagaslik ebben közülünk. Heteken át az öt öreg szerzetes azt találgatta, hogy melyikükben lakik a Messiás.

Néhány héttel később egy fiatalember arra járt a kolostor mellett, s belépett a kolostor templomába. Azt érezte, hogy valami egészen különleges légkör uralkodik itt. Az öreg atyák olyan tisztelettel voltak egymás iránt, olyan különleges béke áradt a lelkükből, az arcukról! A fiatal megragadta ez. Néhány nap múlva kopogtatott a kolostor ajtaján, és a fölvetelét kérte. Aztán egy-két hónappal később jött egy másik, majd egy harmadik. A kolostor megmenekült.

Kedves Testvérek! Egy jó plébániai közösség is valahogyan így működik. Egymásban nem a tökéletlenséget kell keresni, nem a hibákat, nem azt, ami megkritizálható! Abból minden emberben van bőven. Meg kell látnunk a másikban

Krisztus arcát, aki mindannyiunkban ott rejtőzik. Meg kell próbálni azt előcsalogatni, segíteni, hogy a másik elő tudja önmagából hozni! Akkor lesz ennek a templomnak is, a plébániának is olyan áldott légköre, amit ha valaki belép, azonnal megérez.

Imádkozzunk azért, hogy az egyházközösségben elsősorban ne csak programok, események legyenek, hanem mindenekelőtt legyen ott az élő Krisztus, az Ő fénye és jelenléte! Az a békesség, amely egyedül képes az emberi szívet betölteni! Ámen.

A VILÁGOSSÁG RÓZSAFÜZÉRÉNEK TITKAI

A Mária Rádióban hallottam, hogy nemcsak elmondják szép sorjában a rózsafüzér tizedeit, hanem minden tized előtt egy rövid elmélkedéssel kifejtik az egyes titkokat. Az almási templomban ezt még azzal szoktuk kiegészíteni, hogy a tizedek közé egy-egy éneket is beillesztünk.

Világosság rózsafüzér

Ének: Mennyországnak királynéja, Angyaloknak szent Asszonya, Áldott gyökér, Szűz Mária, Üdvözlégy, Krisztus szent anyja!

Teáltalad e világra új világosság virrada.

Örülj, dicsőség virága, kinél szebb nem jött világra! (Ho 203 / 1, 2.)

Ima: Mária, Édesanyánk! Köszönjük, hogy „igent” mondtál Isten tervére, és vállaltad, hogy anyja legyél Jézusnak. Így történhetett meg, hogy „Teáltalad e világra új világosság virrada.” Jézus ez az új világosság. Az ő tanításának fényénél érthetjük meg, hogy mit kell tennünk boldogulásunk érdekében. Jézus nemcsak szavaival tanít minket, hanem tetteivel is. Mai imádságunkban erről elmélkedünk. Segíts minket, édesanyánk, hogy világosan lássuk Jézus tetteinek értelmét! Ámen.

1. titok: „Aki a Jordán vizében megkeresztelkedett.”

Ének: János áll a part felett, Véle hívó nagy sereg. S íme Jézus lép oda, Mint a hajnal csillaga. Nincs homály, itt a nap, minden új fényt kap.

Ámul a Keresztelő, ám Urának enged ő. És a Krisztus szent jelül a Jordánban megmerül. Nincs homály, itt a nap, minden új fényt kap. (Ho 45 / 1., 4.)

Jézus – még mielőtt elkezdte volna „hivatalos” tanítói körútját – már tanít minket. Megkeresztelkedett Jánosnál. Alámerült a Jordán vizében. A lelki újjászületés jele ez. Alámerülni annyit tesz, mint meghalni a régi életünknek. Felmerülni a víz alól nem más, mint megszületni egy újfajta életre.

Jézus azt tanítja ezzel, hogy nekünk is szükségünk van a lelki újjászületésre. Nem csak egyetlen alkalommal, hanem folyton folyvást, napról napra. De nem a vízben kell naponta alámerülnünk, hanem a rendszeres lelkiismeret-vizsgálatban. Ez segít minket a folytonos megújulásban.

Mária, Édesanyánk, segíts, hogy megértsük ennek fontosságát, és legyen erőnk meg is tenni. Ámen.

(folyt. köv.)